

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIV. Iterum de oratione in tabernaculo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Exinde velut diviniore actus impulsu, A
profilire ex tabernaculo solebat: & signo ad proficiscendum dato, statim militibus imperabat ut absq; mora gladios stringerent. Qui confestim impetu in hostem facto, obvius omnes sine ullo ætatis discrimine obruncabant; donec exiguo temporis momento partâ victoriâ, tropæa de victis hostibus erexissent.

CAPUT XIII.

Constantini humanitas in milites captos.

HOC modo Imperator ante pugna conflictum, & seipsum gerere, & exercitum suum instituere, etiam antea solitus erat: quippe qui Deum vitæ suæ sēper anteponeret, cunctaq; ejus nutu & consilio agere studeret; & multorum hominum cædem facere religioni duceret. Quocircâ non minus hostium quàm militum suorum consulebat salutem. Itaque suis victoriam adeptis præcipiebat, ut victis parcerent; utque homines nati, communis hominum naturæ meminissent. Quod si fortè militum animos obstinatos ad cædem videret, auri largitione eos reprimebat; jubens ut qui hostem vivum cepisset, certo auri pondere donaretur. Atque hanc illecebram ad salutem hominum conservandam Imperatoris excogitavit solertia. Adeo ut plurimi ex ipsis etiam Barbaris servati sint, cum Imperatoris aurum vitam ipsorum redemisset.

CAPUT XIV.

Iterum de oratione in tabernaculo.

HÆC & alia plurima horum similia, Imperator etiam aliàs facitare consueverat. Tunc temporis verò antequam prælium confereret, seorsum in tabernaculo positus, orationibus, ut solebat, vacavit: ab omni quidem joco & delicatiori vitæ cultu abstinens: jejuniis verò aliisque hujusmodi exercitationibus corpus fatigans, & supplicationibus ac precibus ita Deum placans, ut benignum illum ac propitium suarum partium adiutorem haberet, eaque ageret quæ ille menti suæ suggessisset. Et Constantinus quidem Reipublicæ pervigilem curam gerebat; non magis pro suorum quàm pro hostium salute vota faciens.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ.

Φίλαθροπία πρὸς τὸς συλλαμβανομένους ἐχθρούς.

ΟΥΤΩ μὲν δὴ βασιλεὺς ἄγων ἑαυτὸν καὶ τὸν αὐτὸς στρατὸν ἐν ταῖς τῷ πολέμῳ ἀσφαλέσει, καὶ πάλαι ᾠστέρον ἐκείνῃ, ταύτῃ Θεὸν ᾠστέον τῇ ψυχῇ αἰεὶ ὑπέμνηται. ταῖς αὐτῷ βελαῖς πάντα πράττειν ἐθέλων. εὐλαβεῖας τε ὑπέμνηται τὸν τῷ πολλῷ στρατῷ ἐνθεν ἔμμελλον τῶν οἰκείων, ἢ τῶν ἐχθρῶν πρὸς αὐτὸν σωτηρίας. διὸ καὶ κραίστατο μαχὴ τοῖς οἰκείοις, τῶν ἀλλοτρίων φοβούμενος, ἀπαρνήσεται. μὴ δ' ἀνδρώπεις ὄντας, τῶν ἐχθρῶν φύσεως ἐν λήθῃ γίνεσθαι. εἰ γὰρ περὶ τῶν ὀπλιτῶν τὰς θυμὰς ἀκρατεῖς εἶεν, καὶ σὲ δόσει τέτρες ἐχάλιν. τὸν ζῶοντα περὶ τῶν πολεμίων, ὡς ἐμνήσθη, καὶ πᾶσι πρὸς τὴν ἀνίκη. καὶ τὸτο δὲ λεγόμενον ἀνδρείαν (ἀνδρείαν ἢ βασιλείαν) ἐν ἐσθλῷ σῶσιν. ὡς ἡ δὴ μυροὶ καὶ αὐτῶν ἐσθλὸν βασιλεῖα, καὶ σὺ βασιλεὺς τὴν ζωὴν αὐτοῖς ὀφείλεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ.

Εἰς πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἀνδρείαν.

ΤΑῦτα μὲν οὖν καὶ τέτοις ἀδελφοῖς, Φίλαθροπία πρὸς τὸν βασιλεῖα καὶ καὶ παρὸν τῷ σωτήρι καὶ ἐμνήσθη, καὶ πάλαι ᾠστέρον ἐκείνῃ, ταύτῃ Θεὸν ᾠστέον τῇ ψυχῇ αἰεὶ ὑπέμνηται. ταῖς αὐτῷ βελαῖς πάντα πράττειν ἐθέλων. εὐλαβεῖας τε ὑπέμνηται τὸν τῷ πολλῷ στρατῷ ἐνθεν ἔμμελλον τῶν οἰκείων, ἢ τῶν ἐχθρῶν πρὸς αὐτὸν σωτηρίας. διὸ καὶ κραίστατο μαχὴ τοῖς οἰκείοις, τῶν ἀλλοτρίων φοβούμενος, ἀπαρνήσεται. μὴ δ' ἀνδρώπεις ὄντας, τῶν ἐχθρῶν φύσεως ἐν λήθῃ γίνεσθαι. εἰ γὰρ περὶ τῶν ὀπλιτῶν τὰς θυμὰς ἀκρατεῖς εἶεν, καὶ σὲ δόσει τέτρες ἐχάλιν. τὸν ζῶοντα περὶ τῶν πολεμίων, ὡς ἐμνήσθη, καὶ πᾶσι πρὸς τὴν ἀνίκη. καὶ τὸτο δὲ λεγόμενον ἀνδρείαν (ἀνδρείαν ἢ βασιλείαν) ἐν ἐσθλῷ σῶσιν. ὡς ἡ δὴ μυροὶ καὶ αὐτῶν ἐσθλὸν βασιλεῖα, καὶ σὺ βασιλεὺς τὴν ζωὴν αὐτοῖς ὀφείλεις.